

VAN OVER DE IESSEL

juli 2018

met in disse editie:

- *'Knuffelcreatie' van Corry Overmars*
- *'Ik zaege maer zo...' Henk Hooijer*
- *'De koffiemölle' Fenny Martens*
- *'Olifant' van Diiny Groothalle*
- *'De schepping' Henk Vos*
- *'Nöast de deure' Diny Kloek*

Colofon

- Joargaank 09, Nummer 03
- Uitgave: 1 juli 2018
- Deur: SchrieversBond Overijssel

Redactie:

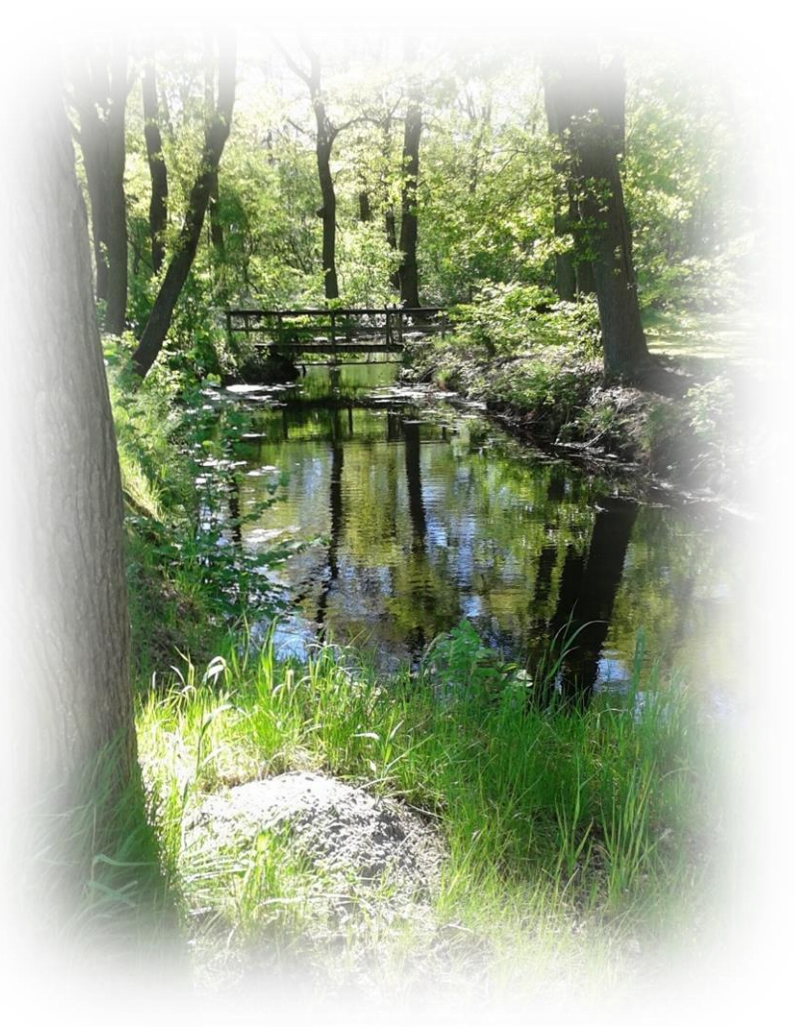
- Henk Vos
- Riek van der Wulp
- Lo van der Wulp

Redactieadres: riekenlo@chello.nl
(Riek en Lo van der Wulp)

Lay-out: Diny Kloek en
Alien Valk

Foto's: Riek van der Wulp,
Diny Kloek en Henk Vos
of een bi-jdreage van de
auteur

Volgende editie: 01-10-2018

Inhold

titel	schriever	bladzijde
Veurblad		1
Colofon		2
Inhold		3
Van de redactie	Henk Vos	4
Muuite weerd...		5/6
Olifant	Diny Groothalle	7
Strip: Mijnheer Achterkamp	Kampman en Mollink	8
Knuffelcreatie	Corry Overmars	9
Kippe	Herman Kampman	10
Onthoasten	Doortje Stam -Gast-	11
Late reize	Mineke Mollink	12
Ik zaege maer zo...	Henk Hooijer	13/14/15
De koffiemölle	Fenny Martens	16
De schepping	Henk Vos	17
Noast de deure	Diny Kloek	18/19
Burenplicht	Femmie Woldman	20
Kört spul..!	Henk Hooijer	21
Lange Leste Verael	Riek van der Wulp	22
Suja... suja... kiendtien...		25

Van de redactie...

Op het moment dat dit begin van dit epistel tie è-skreem wordt (half mei), zit wi-j echt in een tied van et joar woar as ie van denkt wat mut ik nöw.

Jas an, trui uut, bikini opziken, (de vrouwn), en de paraplu op skarp zetten.

De iene dag kan wel tien groaden verschiln met de aandere dag.

Plensbujen en zunneskien. Koald en warm. Et liekt wel dat zins Pelleboer uut de tied è-koom is dat et weer niet wet wat ze mut. Nou ja, wi-j mut et er met doen.

Dan kiek ik noar buten noar de plaanten, ja en wat mut die dan.

Die hebt gien jasse, trui of wat dan ök um de verschiln in temperatuur te overbruggen. De grui en blui is er dan as et koald is er wel wat uut, mar de meeste plaanten kunt dat wel een posie volhouln. As het mar niet begunt te vriezen.

Ök de diern hebt van huus uut et neudige met è-kregen um zich te beskarm.

Mar wat ik met veurgoande wil zeggen, **wi-j** hebt ongeacht de temperatuur buten, meestal binn wel de gelegenheid um genoeglijk te lezen en te skriem .

Dat düit niet iederiene mar degenen die zich met VODI bemuit vake wel.

Een heel aandere editie dan de veurige keer welke een herinneringen inhoald had.

Disse keer heel wat anders, gedichies overal over, een paar verhaalties, goed veur in de vakaantie.

Mineke neudigt een oalde kennis uut mar... Doortje (onze gast) ontvlucht et drokke Belt Schutsloot um in et nog drokkere Aalten te onthoasten,

Noast de deure verdrinkt een, och arme een vliegje.

Jannie löt eem weten dat er weer een Eikoerei an komp Duurt nog eem.

De schepping volgens? Henk Hooijer daagt de mensen uut umme normaal te doen.

Fenny Martens kan met de koffie meule van opoe allennig mar herinneringen ophaaln. Corry hef een eigen knuffeltie. Burenplichten van Femmie ök niet alles meer

En vandage 23 mei is et stralend weer!

Namens de redactie:

Henk Vos.

Muute weerd umme te wieten...

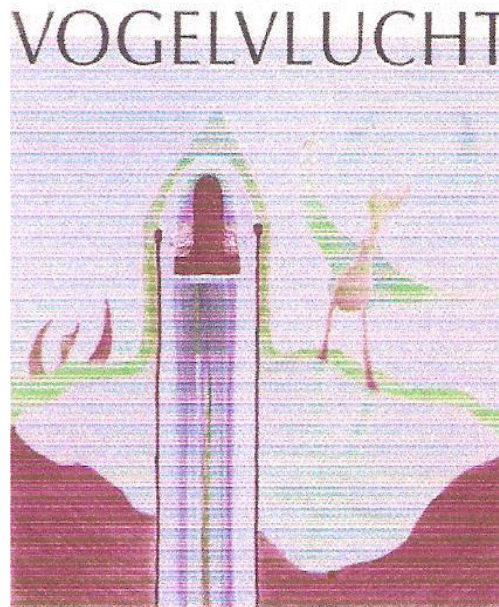
Eikoerei

Op 14 en 15 september wördt in Gællemuun weer et streektaalfestival Eikoerei öllen. Et festival begint op vrijdagoavmd 19.30 uur met een publieksoavmd in et Ervormd Centrum, Stuivenbergstroate 51. Veur de pauze zal door een dialectspel espuld wörden, noa de pauze wördt door de productie 'Braand' op-evoerd. In die productie wördt et publiek mee-eneumen noar et Gællemuun van 11 meert 1868 (150 joor eleden dus), toen een eftige stadsbraand een groot diel van Gællemuun vernietigde. Een verteller en verskillende 'ooggetugen' vertellen wat er toen gebeurde en wat eur overkwam, en een muzikaal ensemble vertolkt met zang de emoties die er spuulden, en dat netuurlijk allemoale in et Gællemunigers.

Op zoaterdag stet vanof 10 uur et centrum van Gællemuun ielemaal in et teken van Eikoerei. Op et avenplein is de iele dag een muziekpodium, in et anleggende Olde Stadius is een theatertien en een filmzaele, op et plein værder een mærk van streekproducten, d'r wördt paling en zalm erookt (en verkocht) en de iele dag deur bin d'r allerlei activiteiten op et gebied van streektael, istorie en folklore, veur zoværre meugelijk alles in de streektael netuurlijk!

Um 19.00 uur wördt de dag of-esleuten met de streektaeldienst Zingnd noar de Zundag in de grote Kærke an et kærkplein. In die dienst zal er ook ezungen wörden met de beroemde bovenstemme, die tot immateriëel erfgoed is verkloord

Een dag um niet te missen dus veur de streektaelliefber!

Mineke Mollink uut Hellendoorn ef in april j.l. een prachtige dichtbundel presenteerd. Saemen met de uitgever 'n 'Boaken' ef Mineke uut eur grote verzaemeling skriefsels een keuze emaeft en ebundeld onder de naeme 'Vogelvlucht'.

De trouwe lezer van VODI kent Mineke uut eur vaste rubriek: 'Drie vassies' en dit soort wærk is o.a.ook in de ni-je bundel te vienden. Jongk en old zal d'r zeker vule moois in kunnen ontdekken.

De dichteres is bekend van eerdere uitgaves n.m.l. *'Zeg kennen wij elkaar niet?'* (1987) en *'Karresporen'* (1990). Mineke is niet meer iene van de jongsten, maer zie skref en dicht nog altied. Tot vandaege an de dag vertrouwt ze wat ze vuult en deinkt in gedichten en veraelen an et pepier toe, zowel in 't Nederlands as in de streektael.

'Vogelvlucht', een æchte anroader!

RvdW

*Der was eens een spinne met völle ambitie
den solliciteer'n bie de vrömdeling'npolitie.
Hej wees op zien web, dat was wereldwied
en det is gloepens handig a-j de misdoad bestriedt.
De politiemeansen vund'n dit een goed idee
en gung'n met de spinne verder in zee.*

Olifant

Ik lig in berre,
kriege 'n sloap
maar niet te pakkn

verlange
um in mooie dreumn
vot te zakkn

ineens
heur ik het zoemn
van een mugge

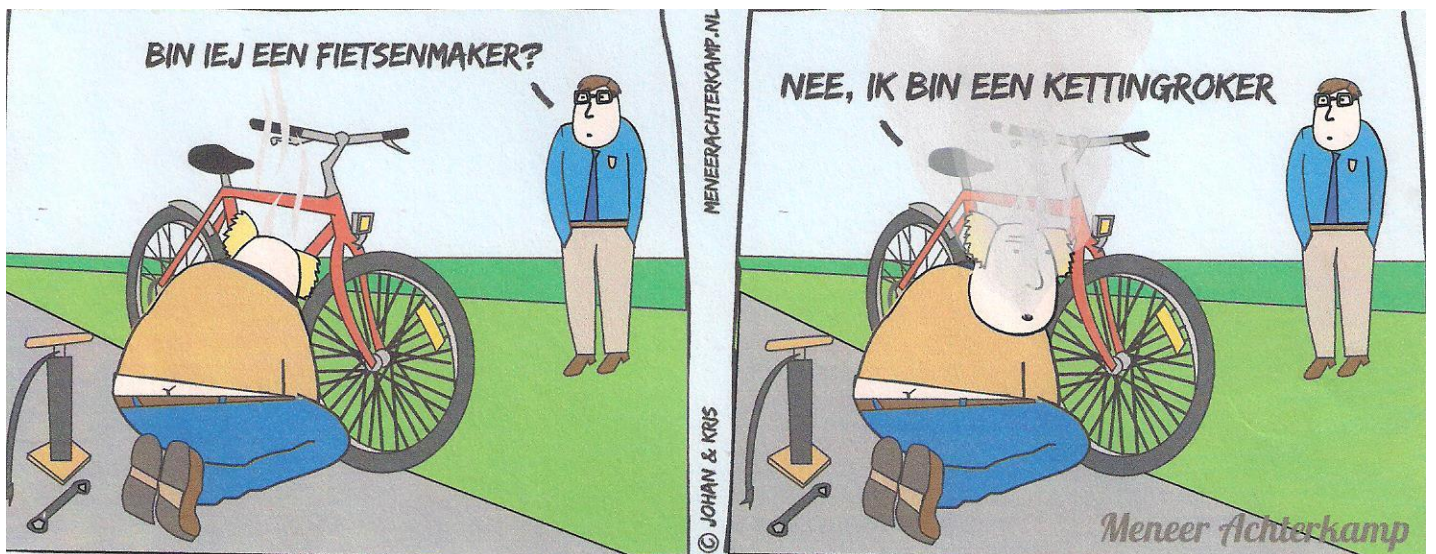
ik dreeje mij
onmiddellijk
op de rugge

ik mut 'm noe
meteen
goan vangn, want

muggn
veraandert rap
in 'n olifant

Diny Groothalle, Den Ham (Ov)

Knuffelcreatie

De innige
um-elzing
is troag
en liefdevol
egruuid,
zoas alleen
liefde
kan gruuien.

Diépgewortelde
liefde màk takken.
In 't veurjoar
gruuit
jong blad
det tedere toonn
fluustert
op de moate
van de wind.

De stamm stoan
verankert,
bestand teeëng
de
stàrkste stormm.

Corry Overmars -Hasselt-

Herman Kampman 2017

Der lag een kippe dood in 't kippenhok

Ik koch hum van een kweker

kort bie het iesselmeer.

Maar één ding is wel zeker:

dissen leg gin eier meer...

-Hellendoorn-

Gastschrijfster Doortje Stam.

Onthoasten

Mien haand verankert in mobielstaand
Facebook, Twitter, Instagram
zoveul um te delen

och kiek van toen,
vekansiefoto's
een jaor of vier e'leen

een bloemenzee van rammenas, boekweit en papavers
gesneuvn geuren
odeur van buurmans koeien
vliegen vleugen of en an
en rechts Kruudhuuskes kruud'ntuun

herinneringen

gien tv, wel zoemende insecten
beparkte wifi, mobieltie stond in rust
geen haost, luusteren naor de stilte
het kon, echt, wie waren met recht
weer buut'nleu.

't Kruudhuuske in Aalten

Doortje Stam -Belt-Schutsloot-

Late reize

He-j ridt 'n uur later dan he-j ' epland had het parkeerterrein op. Iej könt 't tegenswoordig niet meer bekijken hoe lange da-j d'er oaver doet. 't Was barre druk ewes op de weg en he-j had zelfs nog 'n poos in de file estoane.

He-j had de reize van Haarlem noar 't Oosten van 't laand lange niet emaaht, ma toen Truus hem beld'n det heur man of en toe noar hem vreug, had hij zich veur enummen umme Frits nog dit joar te bezuuk'n.

Het gebouw was net as al dit soort gebouw'n in dissen tied van 't joar deur goedwillende vrijwilligers gezellig emaaht met extra lichies en versiersels.

De lift stopn'n met 'n lichte trilling. "Huuskamer 16, eerste verdieping," mompel'n he-j bie zichzelf.

De deure van de kamer stun lös en in 't eersten hatte de veuroavergeboog'n figuur in de rolstoel niet eens herkend. He-j schrök ma löat niks mark'n.

"Ha die Frits. Kerel hoe giet 't? Da's lange eleden!?"

Frits keek ' em met wazige oog'n an, ma zea niks.

Gauw pakk'n he-j de bleke haand en legd'n 'n arm umme de smalle schoolders.

'n Golf van medelieden stroom'n deur em hen.

En dan hardop:" Frits, ik bin't , Henk, iej weet we van vrogger van oonze diensttied..!

Mooie tied toch? Da 's lange eleden hè? Mu-j noew kieken! Oale kearl's binne wiej noew!

Nietdan?" D'r kwam weer gin reactie. De starende oog'n keek'n langs em hen.

Zo zaat'n ziej 'n poosien zwiegend bie mekaare, tot er met 'n zwakke stemme wödden evroagd: "Woar woon iej?" " In Haarlem Frits, Háarlem...!"

Effen licht'n de ogen wat op : "Doar woont nog 'n oale vriend van mij.!" klunk het.

'n Diepe stilte volgd'n.

Mineke Mollink -Hellendoorn-

*Wee'j waar ik mij gigantisch an kan argeren?
Dat is het haantjesgedrag van sommige mannen. Tjong jonge wat hebt ze het 'etruffen mit zichzelf.
Stoer en zelfverzekerd stapt ze deur het leven. Kunt de hiele wereld wel an!
Maar as ze dan een keer koezenzeerte kriegt of ze bint ies een keer snipverkolden, dan blef d'r van die
hiele stoerigheid maar hiel weinig meer oover.*

Ik zegge maar zo...

Doe normaal!

*Stoere flinke vent.
Doe normaal!
Wie deenk ie dat a'j bent.
Je kunt oe veel verbeelden,
maar het is nou ienmaal zo.
zo bin ie nog het haantje,
En zo bin ie een plumeau.*

*Och ie kent ze wel die kakkers,
van die snoevers, grote snakkers.
Altied kiek die toch wat op een aander neer.
Man wat hef zo'n vent in bonus,
toch een machtig stök kapsones.
Wat een bluf en wat lef en wat een air.
En dan mu'j um toch ies heuren.
Altied winst en nooit verleuren.
Mu'j zo'n zölfvoldane gozer toch ies zien.
Grote griezels wat een branie.
Löp in pakken van Armani.
En de witte baanke thuus is van Bouwrie.*

*En dan he'j ook van die flinken.
Van die hiele stoere linken.
Van die patzers mit een gladgescheuren kop.
Van die anabolen slikkers.
Opgeblaozen koele kikkers.
Eerlijk waor daor heb ik echt niet veul mit op.
Van die zwaar getatoeëerden.
Die zo graag macht imponeren.
Meestal deenk ik dan daorbij in dit verbaand,
Kiek naor mien idee hebt zokken,
d'r een paar in heideplokken.
Hebt meer spek en ook meer spieren dan verstaand.*

*En dan he'j van die sekreten,
Die het altied béter weten.
Altied maar oe wilt vertellen hoe iets mut.
Wa'j mut doen en wa'j mut laoten.
En da'j niet zo dom mut praoten.
En die alles, a'j um heurt veul béter dät.
Die echt alles wet van 't leven
ongevraagd oe raad giet geven.
A'j niet lusterd nou dan doe'j oe zölf tekort.
Ach dan deenk ik wieze neuze,
'k make wel mien eigen keuzes.
As dat fout is, nou dan zie'k wel weer wat 't wordt.*

*Doe normaal!
Stoere flinke vent.
Doe normaal!
Wie deenk ie dat a'j bent.
Je kunt oe veul verbeelden,
maar het is nou ienmaol zo.
zo bin ie nog het haantje,
En zo bin ie een plumeau.*

Henk Hooijer -Zwartsluis-

De koffiemölle van mien opoe

*Ik ziej heur nog zo zitn
Met de koffiemölle op schoot
Heur heufd ne bettie geboogn
Met droovige blik in heur oogn
Heur gestalte was niet groot*

*Heur haande zaatn vol kloven
Dewt warken zo verweerd
Ziej mos vrogger bie' n boer de rogge bin
Hele daege warkn veur heur gezin
Heur haande steun neet verkeerd.*

*Het leam det bracht völle zörge
Ne man dee hat zee neet
Hee was a arg joonk oaverleedn
Zee stun allenig veur alle meulikheedn
Ziej had het ok niet breed.*

*Ziej was niet makkelik veur heur wichter
Het leaven det bracht det mee
Mar ziej zöl ok niet gauw gaan klagen
Heur kruus bleef gedeuldig draegen
Ziej was ok niet oontevree.*

*De koffiemölle heb ik van opoe ekreegn
Het maalwark den is van slag
Hee hef ne bas in zeen köpperen kop
Het holtwark poetsn ik met was eam op
Doardeur dat ik nog eam an mien opoe dach*

-Fenny Martens -Hellendoorn-

De schepping

God schiep het licht en ök et donker
 Zonne, moane en had ök stern nog achter 'd haand
 Hij schiep de hemel en de aarde
 De zee de duun en 't mooie schelpenstraand.
 Maar d'r waren nog gien mensen
 Die bestun nog uut wat klei en zaand
 God schiep de vissen en de vogels
 De slangen in de donkre zee, de dieren op et laand
 En ök de bloemen en de bomen
 't water um te drinken, de woestijn met bloedhiet zaand
 Maar d'r waren nog gien mensen
 Die zaten nog in klei en zaand.
 God schiep de bargaen en de dalen
 De heuvelds gruun vanof de top tot onderkaant
 God keek is rond en zag dat alles goed was
 De vissen in de zee, de vogels, dieren op et laand
 De schitterende bloemen de plaanten en het gras
 Alles is oké, 't stiet met mekaar in et verbaand.
 Toen dacht God ik wil nów iets goan scheppen
 Dat op mi-j liekt en dat maak ik uut wat klei met zaand.

Henk Vos -Hoogeveen-

NÖAST DE DEURE!

In 't huukie van 't raamkezien
zit een spinnegie in de zönneschien.

Een veldmoes vret zien buukie vol
en schöt dan gauw wear in zien hol.

Een mussie dök 't water in,
hef 't doar onmeundig noar zien zin.

Deur al dat gesputter en gespat
wördt ok 't mezenpaartie nat.

Die bint der dan al gauw met kloar;
ziej vindt dat kliedern barre goar

Meneer ekster, as altied strak in 't pak,
laandt met 'n zwaai op 't kökkendak.

Hij kek noar 't grut in 't waterbad,
is dat gesputter al gauw zat.

Hij is op zuuk noar wat bling-bling
een super schitterend blinkend ding.

Zien eega is gek op dat spul,
mar hier lig niks: nul komma nul!

Hij wil heur gearne goan verrassen,
een golden ring zol heur wel passen!

Mar wat zie-k doar? Die bulten zaand?
wie hef zich doar een weg e-baand?

Mien arme bloembedde... finaal e-mold!
doar hef zich een molle deur e-rold

En och doar, onder 't varenblad!
een stekkelvarken...! Hoe vin iej dat?

Een ballegie, stekkelig en rond
diepe weg e-dökken teegn de grond.

Wat heur ik doar? 't Gekoer van doev'n?
deksels, ziej zit miej in de droev'n!

Maak da-j vôtkomt lillijke rakkers,
vôt bie j mien droev'n, goat noar de akkers!

Een gieteling krabt der lustig op lös
vangt doar een pier veur zien wichter in 't nös.

Dan pak ik mien glas um een slökkie te drinken
en zie een klein vliegje langzaam zinken.

Tragisch verdrunken in een glaasie fris
hij kon niet zwemmen, en toen gung 't mis!

Diny Kloek -Hellendoorn-

Burenplicht

Burenplicht
zal wellicht
in daoden
blieven steken
as leken
de weerde
bepaolen
Een leven
verweven
mit burenplicht
ef wellicht
de daoden
gestaodig
een wending egeven
naor goe-dag en goe-weg.

FemmyWoltman-Groen
Giethoorn.

Wi-j emn een ni-je rubriek! Vanof now ku-j ier 'Kört spul' vienden

Kört spul van Henk Hooijer

De Ambtenaar

Een ambtenaar uut Appelscha,
haold d'r een vrumd idee op na.

Mit geld uut de gemeentekas,
giet hij naor vrouwgies achter 't glas.
Da's gien probleem viendt hij, hij stelt.
het blef gewoon gemeenschapsgeld.

Henk Hooijer -Zwartsluis-

T KÆSSIEN

't Stond ielemoale in een ukien wæg'edrukt.

Onzelig... of'eblanderd... skief'ezakt... of'eskreevn!

Gien meinse keek dr noar, 't vól ook ielemoale niet op...

Dr was niet vule eerlijkeid meer an.

Druk was 't wel op de rommelmærk. De meinsn groffeldn in deuzn en olde troep, maer gieniene ad oge veur 't kæssien. Soms drie riego dekke leup 't volk dr langes, maer eur oogn gleedn onge'interesseerd weer værdet.

Dan an 't einde van de middug, de mieste meinsn bin al weer op uus an, kump dr een jonk stel langes, de nærms stief um' mekaere èn. Zie blievn stoen en 't maegien löt opies eur jonge lös. Eur oogn beginn te glaanzn.

"Kiek doar ies," zeg ze, "dat is 't ielemoale!"

De jonge wet eerst niet woor as ie kiekn muut, ij wil zien deerntien greeg terwille weezn, maer ij ziet neks.

"Door... dat kæssien," wes ze, "wat zal dat mooi bij ons noast 't raem stoen."

Zie worn 't al gauw iens met de man die zien vrije zoaterdag op'eofferd ef veur 't goeie doel en al lange bliede is dat ie strækkies dat dink niet weer op oeft te laedn. Een daelder vrög ie en zie beslúutn daaj veur ienvuufdig gien ærremoede kunn liedn en saemn draegn ze 't noar eur twie kaemerties, woor as ze sinds veurige moand saemn woonn.

't Kæssien!

Zo'n onderd joor eledn begun et zien bestoan.

Een dörpstimmerman maekt 't noar een opdracht van de notaerismevrouw en ij laegde zien iele ziel dr in. Et was ies wat aandere dan kelderplaankn skoern en kezienn uutstúkn.

De vrouwe van de notaeris wol een kæssien veur in de al.

't Moch niet te groot wörn, maer 't mos wel twie deurties ebbn en een lae veur de aandskoenn. Woorumme die in een laegien mossn begreep de timmerman niet goed. Zien moffn en dekke waansn laagn noast zien wærme winterpet en oorwærmers op een plaenkien, maer met de opdracht was ie zeer verguld.

Ij zöcht 't mooiste olt uut en onder zien aandn gruuide 't uut tot een pronkstúkkien. Gedraeide peuties, een golvnd raendtien, de deurties tot op de millimeter of'esteld. Et neutn'olt was zo glad politoerd, daaj dr oe wel in kondn spiegeln. Toe ij 't noar 't grote notaerisuus bracht, sleu mevrouw d' aandn in mekaere. Zie stond versteld, zee ze en zien gezechte glum.

Twie rieksdaelders kreeg ie dr veur!

Zo'n twintig joor laeter, 't was zo umme de eeuwwisselige, vundn de kienders in 't notaerisgezin 't kæssien maer olderwes en eignlijk was mevrouw dr ook wel op uute'keekn. Zie wol wel ies wat aandere, en 't kæssien wörde op et meidnkaemertien an de achterkaante van de zolder ezet, dan ad de dienstbode metiene wat ruimte veur eur spulln.

In 't laegien kwaamn now zaldoekn en witte kraegn te leggn en achter de deurties lag ondergoed en skulkn. Ook wat witte skörties veur as ze an toafel bedienn mos.

Zo in de loop der joorn wisseld' 't nog al ies van meidn in 't notaerisuus. Mevrouw was niet makklijk en de mieste deerns kwaamn tot an een trouwdag, totdat zo in de twintiger joorn dr iene kwam die nog al oor op de koezn ad. Die zee dat ze wel koomn wol, maer dat ze dan meer kastruumte mos ebbn.

Zo wörde dr een grote kaste noar boovn e'taekeld en 't kleine kæssien wörde overbodig en kwam in de skure te stoen, woor 't al gauw verærmde, want 't was dr niet skone... en vochtig.

De joorn vervleugn en de notaeris en zien vrouwe wördn old en raektn uut de tied. De kienders, intussn gien kienders e-

bleevn, ontruumdn 't uus, maer leutn verskeidn dingn achter. Zo ook ... 't kæssien!

De boer, die joorn laank messe veur de tuin ebracht ad en ook de tuin zo now en dan ad onderölln, ad nog wat spullegies in de skure op'eslaegn. Ij zag 't kæssien en nam 't mee. 't Was misskien wel makklijk op de dele.

Noa dat ie 't wat ad loatn opdreugn deu ie dr een kwæssien grondvæve overèn van een onbestemde kleur, want ij ad wat klekkies deurmekaere egooid. Zo kreeg 't kæssien een plaesien op de boerderije, woor 't eignlijk allienig maer stond te stoan.

Totdat in de oorlog 't opies weer dienst begon te doen.

De boer en zien gezin zaatn in 't verzet en addn onderzoekers. Bonkoartn en persoonsbewiezn mossn op een veilig plækkien op'ebörgn... maer woor?

De boer, die lange niet dom was, maekte de lae wat körter en zo ontstond dr een loze ruimte boovn in 't kæssien woor vanalles in paste en wat zo op 't oge niet te zien was. Bi'j een inval van de Dusers wörde alles noa'ezöcht. 't Iele kabbenet wörde op de kop ezet, maer 't olde onooglijke dink op de dele leutn ze ongemuud.

De tied gong værdet... de zestiger joorn.

Et kæssien degradeerde ook værdet. Op de boovnstte plaanke stond de spiekerdeuze van de boer en onderin ad de vrouwe de skoepoesdeuze neer'ezet. In 't laegien lag wat vergeetn spulegoed. Een tolle met een tollestökkien, de olde veter die as towgien dienst mos doen, wat uut'eraefeld an 't einde. Een segaredeuze met wat knekkers en een paer bekkels.

Weer zo'n twintig jaar laeter.

't Olde dink stond nog altied op 't zelfde plaesien. 't Iene peutien ad een opdoffer ad en 't iele geval önk now wat skief. 't Was de jonge vrouwe al lange een doorn in 't oge, want zie öl nog al van mooi. Zie ad et al een paer keer wæg willn doen, maer eur man öl 't teegn." 't Stond dr best," zee ie.

Totdat ze 't op een keer, buutn um umme, mee'egeevn ad an meinsn die kwaamn vroagn umme spulln veur de rommelmærk.

En zo was 't ier dus beland!

En now, onderd jaar noadat de timmerman zien beste kracht dr an ef egeevn. Onderd jaar noa dat de notaerisvrouwe dr in eur al mee pronkte, kiekn twee paer jonge oogn deur alle gebreekn èn en wietn ze al precies oe as 't wörn muut.

Zie bin dr weekn druk mee. Zie skoern en vrievn en kalefatern 't weer op. 't Olde materiaal kump onder eur aandn weer tot leevn en langzaman ærstelt 't um weer in olde luuster. Zie kriegn dr oe langer oe meer skek in, 't wördt eur eign.

En as dan ienmaal 't kæssien op 't plækkien stet wat ze uut'ezöcht ebbn, stoan ze vertederd te kiekn. 't Olde serviesien, wat nog van eur opoe ewest is, kreg dr een plaesien in en in 't laegien stoppn ze eur pepierwinkel.

Een bietien noadeinknd stet 't maegien dr nog eevn noar te kiekn.

"Wiet ie wat ak niet begriepen?" zeg ze, "Dat die lae zo klein is...!"

Riek van der Wulp- Genemuiden-

Suja... suja... kiendtien...

Welterusten,
kop in 't kussen,
kop in de veren,
krie-j mörgen lekkere peren.

Welterusten,
kop in 't kussen,
'n eers in 'n arm,
slöp lekker warm.

Welterusten,
kop in 't kussen,
't gat in 't stro,
sloap ie zo!

-Hardenberg-